

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Ioannis || Slotani || Geffensis, Sacrae || Theologiae
Profes-||soris, De retinenda fide orthodo-||xa & catholica
aduersus hæ-||reses & sectas, & præci-||puè
Lutherana[m], Li-||bri nouem.||**

Slotan, Johann

Coloniae, 1560

VD16 S 6745

Capvt IX. [i.e. X]

urn:nbn:de:hbz:466:1-29875

fossiones oculorum, & singulis membris specialia inferre supplicia gestiebat. Cum tamen magis illi constantes & fortes inueniantur tolerādo, quām iste ingeniosus & callidus in exquirendo. Vincebantur etenim sæpius, nō solūm à viris, sed etiam à fœminis quæ verbo Dei & fidei calore succensæ, vt fœminæ quidem comprehendebantur, sed vt vi ri fortes in certamine coronabantur. Mortem quippe promptius subire, imò verò & vltro expetere, quām corporis maculam recipere malebant.

CAPVT IX.

Sed tandem dominus pergens magnificari in sanctis suis, & cœptę virtutis opus ac prædicati verbi, liberiore propagationem instituens, iterum nostris in obscuro positis, splendorem sue lucis ostendit. Etenim quia secundum propheticum dictum, cibauerat eos pane lachrymarum, & potum dederat eis lachrymas in mensura, tandem seruos suos verbi sui sacrosancti custodes & præcones libertati restituit. Etenim cū

g 3 religio-

IOANN. SLO. GEF.

Constanti
ni pietas, reliosissimus imperator Constantinus, repudiatis erroribus, maiestatem dei singularis ac veri, cognouisset & honorasset, verbum Dei quod præcessores illius, pœnitus delere moliti sunt, absque ullo propemodum obstaculo liberè prædicatum est. Nam omni nube detersa, latus iam dies, & omniso le clarius illuxerat terris, atque Ecclesijs Christi splendor sui solis effulserat, nec usquam qui hoc aliter respiceret, liuidus supererat oculus. Sed cuncti mortales, tyrannicæ (quæ præterierat) crudelitatis horrore, etiam si nondum fide, votis tamen quæ nostra sunt amplectentes, vniuersi pariter Deum verum, ipsi esse auxilio fatebantur, firmaque esse spem in Christo sperantium comprobabant. Ex quo aderat cunctis ve lut diuino munere infusa leticia, maxime evidentibus ea loca quæ paulò ante, impijs tyrannorum machinis fuerant destructa, rediuiua constructione, claria & excelsiora cōsurgere, templaque ex celsa, pro humilibus conuenticulis eleuari. Iuuabat enim Christianorum principium

Lib. 9. Ec.
cl. hist.
cap. 10

F.

antinus,
tem dei
et & ho
præcessio
iti sunt,
ostaculo
m] omni
omniso
e Eccles
fulserat,
piceret,
l cundi
erierat)
ondum
ant am
eum ve
r, firmā
rantium
ūctis ve
ia, maxi
ò antè,
fuerant
; clario
olaq; ex
ilis ele
um prin
cipum

DE VERBI DEI VIR. 230

cipum fauor, & religiosa legistratione, a Christia-
laceres nostros animos, eo apius anima-
bat, dum & ad personam Episcoporum
feruetius scriberet, & honorem sacer-
dotibus cum summa veneratione defer-
ret, sed & impendiorum sumptus benigni-
us largirentur. Interea festiuitates à
nostris, frequentissimè gerebantur, cù
omni læticia & exultatione, per vrbes,
& loca singula ecclesiarum dedicationi-
bus celebratis. Cogregabantur in vnū
sacerdotes, nec pigebat etiam longè po-
sitos couenire, quia nullum longum vi-
debatur spatium charitati. Concurre-
bant etiam populi ad populos, & tan-
quam verè membra vnius corporis
Christi, iungi sibi inuicem sociariq;
gaudebant, vt videretur in illis comple-
ri figura prophetica, quæ cum sacra-
mento quodam prædicata est, dicens:
Quia congregabatur os ad os, & iunctu-
ra ad iuncturam. Quibus etiam unus spi-
ritus inesse, omnibus infusus membris,
vna anima meritò dicitur, q̄a & vna o-
mnibus fides & unus ab oībus colitur
Deus, atq; ex uno ore hymnos, oēs con-

g 4 cin-

IOAN. SLOT. GEF.

cinunt deo. Iam verò ingens in sacerdo-
tijs & ministeriis, atq; in omnibus quæ
ad religionis obseruantiam pertinent,
gratia refulgebat. Astabant hic spallen-
tium chori iuuenes & virginis, senes cū
iunioribus laudabant nomen domini.
Hic ministeria ordinatis ac dispositis vi-
cibus agebantur, pontificum quoq; ac
sacerdotum confessus, ipsa canitie vene-
rabilis, eminus præfulgebat. Iam verò
si quis per gratiam Dei inspiratus, ser-
monem proferret ad populum, cum o-
mni silentio ora cunctorum in eum o-
culique conuersi tanquam cœlitus sibi
per eum denunciari aliquid expecta-
bant. Tanta auditorum reuerentia, tan-
tus ordo in sacerdotibus seruabatur.
Inde alius atq; alius, & non solùm duo
vel tres, sicut Apostolus dixit, cæteris
examinantibus loquebātur, sed & quan-
tiscunque dabatur sermo in apertione
oris sui, vt magis constaret in eis illud
quod Moyses dixerat: Quis dabit om-
nem Ecclesiām Dei prophetare? Nu-
quam enim liuor aderat, nullum pulsa-
bat inuidia, Dei dona, Dei populis mi-
nistra.

DE V
ministrab
quod scri
clesiæ ab
hæc in cha
nore inui
rum seſe a
pliiores a
piciebant
populos
& erudit
pura vita
di Deo h
bat eisqu
tebatur o
tæ sim
seru

P

DE VERBI DEI VIRT. 231

ministrabantur. Vnusquisque secundū quod scriptum est, ad ædificationem ecclesiæ abundare querebat, & omnia hæc in charitate gerebantur, ita ut se honore inuicem præuenirent, & alter alterum sese diceret meliorem. Nam simpliciores quique admirabantur & suspiciebant eos, qui per sapientiam verbi populos instruebant. Sapientes vero & eruditæ viri, præferebant eos, quibus pura vita ac syncera simplicitas, offerendi Deo hostias, maiorem fiduciam dabant eisque immolandi sacrificij permittebatur officium, quos familiarior vi-tæ simplicitas in cordis puritate seruabat. Sic summo studio perquirebat, alter in altero quod præferebat.

g s